

ת"פ 52385/07 - מדינת ישראל נגד גל גמליאל מזרחי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 52385-07 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני: כבוד השופט גיא אבןן

המאשימה: מדינת ישראל

נ ג ז

הנאשם: גל גמליאל מזרחי

בשם המאשימה:עו"ד מרינה טונייצקי

בשם הנאשם:עו"ד משה מג'ר

הכרעת דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

במועד הRELONET היה הנאשם בעליים של חנות "סיטי מרכט" במרכז קניות בעיר ראשון לציון (להלן בהתאם: החנות, מרכז הקניות), והמתלון ד'. ט' העסק ממabitach במרכז הקניות. ביום 17.12.17 בשעות הצהרים נכנס המתلون לחנות, רכש בקבוק קולה, ונשאר לשוחח עם הקופאית במקום למשך מספר דקות נוספת [במאמר נוסף: בסעיפים 1, 2 לפרקי העובדות נפלה טעות סופר, שנכתב כי הנאשם נכנס לחנות בעוד שמדובר במתלון]. הנאשם פנה אל המתلون ושאל אותו מדוע הוא משוחח עם הקופאית, והמתلون gib באומרו "מה אכפת לך?" על רקע דין ודברים נוספים בין השניים התנצל הנאשם על המתلون, הפilo בידו לרצפה וכשרכן מעליו הכה את המתلون בשתי מכות אגרוף בצלעותיו. כתוצאה ממשיו של הנאשם נגרמה למATALON חבלה של ממש בדמות טראומה לבית החזה עם

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

אפשרות לשבר בצלע 6 משמאל.

מענה לכתב האישום

2. ביום 19.1.14 השיב הנאשם לכתב האישום. לדבריו, המתלון איים עליו בחנות במילימ "אני אזין אותך" ובעקבות זאת התקרב למתלון ובקש להוציאו מהמקום. לטענתו, לא מדובר בפעם הראשונה בה המתלון הפריע לשגרת העבודה בחנות, וב吃过 ביקש ממנו שלא לשוחח עם הקופאיות, אך המתלון התעלם מבקשתו, והתנהל באופן מאים ופוגעני. בזמן שהתקרב אל המתלון נתקלו השניים זה בזה, נפלו ארצתה, התעשתו, קמו ועצבו את המקום. הנאשם כפר גם בחבלה שנטען כי נגרמה למתלון.

ראיות הצדדים

3. למאשימה העידו המתלון, סמנכ"ל חברת האבטחה בה הועסק המתלון וכן שוטרים שביצעו פעולות חקירה. כן הוגשوا מזכירים, תעוזות רפואיות של המתלון, חקירת הנאשם ועימות בין המתלון. הנאשם העיד להגנתו.

4. המתלון תיאר את האירוע באופן דומה לאמור בכתב האישום. לטענת המתלון, כתוצאה מהאירוע הוא סבל מכאבים ופונה לקבלת טיפול רפואי. לדבריו, הנאשם גרם לו לשבר בצלעות ולכאבים שכטואה מהם נאלץ להפסיק לעבוד במשך 5 חודשים. המתלון סיפר שעobar לפציעה עבד בשני מקומות העבודה, וכטואה נפצעה פרנסתו והוא נכנס לחובות. המתלון העיד על שיחת טלפון בין חבר שעבד אף הוא כמабטה באותה החברה וסיפר לו כי בכוונתו לتبוע את הנאשם בסכום של 150,000 ₪ בגין הנזק שנגרם לו.

5. בחקירהו הנגדית סיפר המתלון כי סבל כאבים עדים ביום הפגיעה, אך למרות זאת התייצב לחקירה בבוקר לעובdotו כבשורה. הוא אישר את טענות הנאשם כי לאחר מכן ביקש ממנו פעים מהימנע מלשוחח עם קופאיות ולא להפריע לשגרת העבודה, ולמרות זאת המשיך לשוחח איתן. כן אישר כי אמר לנאם "סתום כבר" במהלך השיח ביןיהם עובר לתקיפתו (כך לדבריו) על ידי הנאשם. לדבריו, שגה ככלא פנה למשטרה מיד לאחר שהותקף על ידי הנאשם, והסתפק בכך שמספר זאת לכב"ט. בתעודה רפואית שניתנה יממה לאחר האירוע (ת/5) עולה כי המתלון סבל מכאבים בצלעות מצד שמאל, ללא נסיבות ולא אודם. הומליך על מתן משכך כאבים ומהר מעקב רפואי. לטענת המתלון, הוא הפסיק לעבוד יומיים לאחר האירוע, אז קיבל חופשת מלאה שנמשכה בשל הכאבם מהם סבל. בצלום רנטגן מיום 17/12/2012 (ת/8) עולה כי לא הודגש שבר בצלעות ואין ראיות לנזק. ביום 19/2/2012 (ת/9) נבדק המתלון במכון לרפואה גרענית במרכז הרפואי "אסף הרופא", שם אובחנו טראומה לבית החזה עם אפשרות לשבר בצלע 6 משמאל.

لطענת המתלון, הוא סבל מכאבים שהלכו והתגברו מאז מועד הפגיעה. לשאלת ב"כ הנאשם מודיע לא פנה לבית החולים כתוצאה מהתגברות הכאבם והמתין חודשים תמים לבדיקה רפואית נוספת, השיב "זה התוור שהיה של הרופאה שלו" (פרוטוקול עמוד 20 שורה 26). לשאלת הסנגור מודיע לא פנה לבית החולים אם סבל מכאבים, השיב כי

קיבל משחה וכדרום, אך אלו לא הביאו לו מזור (פרוטוקול עמוד 21 שורות 20-27). לשאלת בית המשפט מדוע סבר שהשבר מונע ממנו לעבוד, השיב כי בשל הכאבם היה לו קשה להתקופף, וכי אין טיפול לשבר בצלעות.

6. מר יוסף מזרחי משמש כסמנכ"ל חברת האבטחה בה הועסק המתלוון. לדבריו, בעקבות תלונת המתלוון על כך שהנאשם תקף אותו, פנה אל הנאשם ובירך הסבר. אז הציג לו הנאשם סרטון אבטחה ממנו עולה כי הנאשם והמתלוון היו במרחק של 4-5 מטרים זה מזה, לפצעו הנאשם רצ' אליו והפיל אותו לרצפה. כעבור 10 שניות כמו כן וכל אחד הלך בדרך. עוד טען כי בשל דלק שニיצב במקום לא ראה מה קרה על הרצפה. אומר כבר עתה, מחדלי חקירה הביאו לכך שלא נתפס סרטון האבטחה, אך שהתרשםות היחידה מתוכן הסרטון נלמדת בדבריו של מר מזרחי. עוד עולה, כי מדובר בסרטון ייזורי בלבד, ללא שמע.

בחקירהו הנגדית סיפר העד כי הנאשם רצ' אל המתלוון וכתוצאה מכך נפלו שניהם על הארץ. הוא עמד על כך שהנאשם הפיל את המתלוון בכף שרכ' לעברו, וחזר על כך שלא ראה את הנאשם מכיה את המתלוון באגרופים.

עד תביעה הנוספים הם שוטרים שביצעו פעולות חקירה בתיק. לא ארchip הואיל ועדויותיהם לא תרמו באופן ממשי לבירור המחלוקת.

7. הנאשם סיפר בעדותו הראשית על התנהגותו של המתלוון בעבר, במספר אירועים בהם העיר לו על כך שהוא מעכ卜 את הקופאיות בשיחות ממושכות. ביום האירוע העיר למתלוון על התנהלותו ואמר לו לצתת מהחנות כי הוא מפריע לעובדה. המתלוון השיב לו בתנועת זלזול בידו, ובמילים "סתום סתום אני אזין אותך". אז התקרב אליו הנאשם במהירות על מנת להוציאו מהמעסיק תוך שליחת ידיו לפנים ובמקביל ניסה המתלוון להדוף אותו. לדבריו, כתוצאה מכך נפלו שניהם על הארץ. לאחר מכן וכך כל אחד הלך בדרך. בשל חשיבותם יבואו להלן דברי הנאשם בעדותו לפני:

"וזה התקרבתי אליו במהירות לכיוון הקופה" (מדים). "התקרבתי לעברו על מנת להוציא אותו מהמעסיק, שהתקרבתי אליו פשט הדיפה שהוא שלח את הידים שלו" (הנאשם הדגים תנועת דחיפה קדימה בשתי הידיים). "ש. אתה אומר פשוט הדיפה אתה מתכוון לגביו או לגביך? ת. הוא שלח את הידיים... ואני" (הנאשם הדגים תנועת דחיפה בידיו, קרי הדגים כיצד הדף את המתלוון). "ש. מה עשה באותו עת המתלוון, אתה הוזף אותו, מה הוא עשה? אתה טועה שהתקדמת במהירות והדפתי אותו, מה הוא עשה? ת. מחזיר. ש. מה זה מחזיר? ת. דוחף צורה, מפיל אותו. זהו פה נגמר האירוע. אני נפלתי, הוא נפל. ש. מה קרה אחריך? ת. כלום. כל אחד הלך בדרך" (פרוטוקול עמוד 27 שורות 32-19).

עוד סיפר הנאשם כי يوم לאחר האירוע פנה אליו מנהלו של המתלוון כדי לברר מה אירוע. הנאשם התנצל בפני המנהל "אמרתי לו 'סליחה על מה שהיה באירוע על כל הסיטואציה'. ש. למה סליחה? ת. כי הוא בחור קצר לא בסדר. הוא גם נפגע מאני הבנתי, כך אמר לי ליאור" (פרוטוקול עמוד 28 שורות 4-8).

ה הנאשם עומת על ידי בא כוחו עם הגרצה הכווצת שמסר במשטרה באשר להתרחשויות האירוע, וסיפר כי קיבל

עזה רעה מביאו, שהמליץ לו לספר שלא אירע דבר (פרוטוקול עמוד 28 שורות 15-18).

8. בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי לא אמר אמת במשטרת בשתי הزادניות, הן בחקירה מיום 28.12.17 (כעשרה ימים לאחר האירוע, ת/10) והן בעימות עם המתalon מיום 15.4.18 (ת/11). בחקירה במשטרת (ת/10) סיפר הנאשם כי "התקדמי אליו בצוותה אינטנסיבית, במהירות, ועם היד שלו ליוויתי אותו החוצה וביקשתי שיצא...". לטענה כי הפיל את המתalon ותקף אותו באגרופים השיב בהכחשה מוחלטת - לא רק לטענה כי תקף באגרופים, אלא אף לטענה כי הפיל את המתalon לארץ, תוך שעמד על דעתו כי ליווה את המתalon החוצה מהחנות. בעימות (ת/11) עמד הנאשם על כך שלא נגע במתalon פרט לכך שהניח יד על גבו וליווה אותו החוצה מהמקום, וחזר על הטענה שבשם שלב לא נפלו שנייהם לארץ.

הנאם אישר כי המתalon שלח את ידיו לכיוונו מכיוון שהוא רץ לעברו (פרוטוקול עמוד 28 שורות 27-28).

דין

9. נתחיל דזוקא מעודתו של הנאשם. עדותו לפני הודה הנאשם כי רץ לעבר המתalon שניסה להדוף אותו, וכותזה מכך נפלו שניהם על הארץ. עוד הודה הנאשם כי פעל כך מכיוון שרצה להוציא את המתalon מהחנות. בכך מתקיימים יסודות עבירות התקיפה המפורטים בסעיף 378 לחוק העונשין: "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, ללא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גاز, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות". הנאשם הוא שיזם את התקיפה, קרי את המגע עם המתalon, אין טענה להגנה עצמית, והטענה כי ביקש להרחיק את המתalon מן החנות, אין בה כדי להצדיק את הפעולה אותה נקט. מכאן, הנאשם הודה כי תקף את המתalon בכוונה, בכך שרצה לעברו במהירות.

10. המתalon הותיר רושם אמביוולנטי. מחד גיסא, אני מאמין לו שהותקף על ידי הנאשם שהפיל אותו לארץ. מאידך גיסא, התרשםתי כי המתalon הונע בראש וראשונה מכוונה למצות את המירב מהתקיפה תוך ניסיון "לבנות תיק נזיקי". המתalon הודה כי שוחרר עם אחר ומספר לו על כוונתו לתבעו את הנאשם בגין נזקיו בסך של 150,000 ₪. כמובן, אין פסול כלשהו בתביעת נזק, וב惟בד שתהא מבוססת על ראיות של ממש. אלא שבמקרה הנוכחי התרשםתי כי המאשימה לא עמדה בנטל לבסס את הפגיעה המיוחסת לנאם בכתב האישום, כי אם פגיעה בעוצמה מינורית. אולם:

א. האירוע התרחש בצהרי היום. המתalon פנה לבדיקה רפואיית רפואית רק לאחרת בשעות הערב (ת/5).

ב. התעודה הרפואית (ת/5) מצביעה על כאבי מישוש קלים בבית החזה מצד שמאל, ללא נפיחות, ללא אודם.

ג. צילום חזה מיום 20.12.17 (ת/8) הعلاה כי אין שבר בצלעות.

ד. המתلون המתין חודשיים נוספים ללא שפנה לטיפול רפואי, זאת חרף טענות כי סבל מכאבים עזים במהלך התקופה.

ה. מצאי בדיקה במכון לרפואה גרעינית מיום 15.2.18 (ת/9) הعلاו טראומה לבית החזה משמאלי, עם אפשרות לשבר של צלע 6 משמאלי.

ו. חרף העובדה שמאז הבדיקה الأخيرة חלפו מעל 16 חודשים עד עדותו של המתلون לפני, לא נמצא מסמך מעודכן כלשהו בדבר מצבו הרפואי של המתلون או בדבר החבלה שלטענתו נגרמה לו.

ז. איני מקבל את הסבירות המתلون לכך שלא עבד במשך 5 חודשים כתוצאה מהפגיעה. אילו נמנעה מעובודה כתוצאה מכאבים עזים, ברוי כי היה מציג תעודות רפואיות מתאימות, הן באשר לנזק מוכח (ולא "אפשרות לשבר"), והן באשר לחוסר יכולתו לעבוד כתוצאה מכך.

אצין כי המאשימה לא ביקשה לתמוך את התעוזות הרפואיות בעורכיהן, ואלו הוגשו בהסכמה הסגורה "מכיוון שאין לי חשש להגשתן" (פרוטוקול עמוד 31 שורה 1-2).

11. הטענה כי המתلون הופל לארץ על ידי הנאם נתמכת לא רק בעדותו של הנאם לפני (בניגוד לגרסתו הכוורת במשטרה, בשתי הזרמיות), אלא אף בעדותו של יוסף מזרחי, שהuid כי בסתורן האבטחה בו צפה בחנותו של הנאם, נראה הנאם מפל את המתلون בכרכר שרצ לעברו. לא לモור לציין כי ב"כ הנאם ביקש לראות ביוסף מזרחי עד הגנה (פרוטוקול עמוד 31 שורה 22), וגם בכך יש כדי לחזק את הקביעה כי הנאם תקף את המתلون והפלו לארץ.

12. מנגד, הטענה כי המתلون הותקף על ידי הנאם באגראפים נותרת בעדותו של יוסף מזרחי, בה אין ذכר לכך. האחרון העיד כי הנאם רץ לעבר המתلون, הפלו לארץ ועצבו את המקומם. אמנם, מזרחי העיד כי מקום הנפילה מוסתר על ידי דלפק, אך מצאתי לקבוע כי אילו היה הנאם תוקף את המתلون באגראפים, סביר כי היה ניתן לכך ביטוי כלשהו בצילומי האבטחה, ولو בהתקנות השניות מיד לאחר האירוע.

13. מכאן, בהינתן אמון חלקו בגרסתו של המתلون, בהינתן אמון בגרסתו של העד מזרחי, ובמתן אמון מסויג בעדותו של הנאם לפני (חרף גרסתו הסותרת במשטרה) מצאתי כי לא עליה בידי המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר את הטענה שהנאם תקף את המתلون באגראפים. על כן יש להוסיף את מחדל החקירה המתבטה בכך שהמאשימה לא טרחה לתפוס את תעוזה מצלמות האבטחה בחנותו של הנאם, דבר שהוא עשוי לשיער משמעותית בבירור האמת. מחדל זה עומדת לחובת המאשימה ויש בו לחזק את הספק לעניין תקיפות המתلون באגראפים.

- א. הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם תקף את המתלוון בכך שרצה לעברו והפלו לארץ.
- ב. המאשימה לא הוכיחה בנטול הנדרש בפלילים את הטענה כי הנאשם תקף את המתלוון באגרופים.
- ג. כתוצאה מהפלתו לארץ נגרמו למתלוון כאבים, והוא זקוק לטיפול רפואי, אולם המאשימה לא הוכיחה מעבר לספק סביר את החבלה המתוארת בכתב האישום, ולא שוכנעת כי הכאבם מהם סבל המתלוון עווילם כדי חבלה של ממש.

תוצאה

15. החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, וחלף זאת להרשיעו בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ג تموز תשע"ט, 16 ביולי 2019, במעמד הצדדים